

Душка и крушка

На клонъ висне заядливо
Неузрѣла крушка,
А отдолу завидливо
Я поглежда Душка.

„Хайде падай, крушке мила“,
Проговаря Душка.
„Ти си много подранила“,
Отговаря крушка.

„А кога да се надѣя?“
Пакъ я пита Душка.
„Наближава да узрѣя“,
Отговаря крушка.

* * *

И въвъ кѣщи съсъ надежда
Влиза малка Душка;
Огъ високо я изглежда
Неузрѣла крушка.